

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 mai 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Nadejda Toma, Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul adjunct-interimar al Procuraturii de circumscripție Chișinău Sergiu Ciobanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Toderici Veaceslav XXXXXXXXXX,

născut la XXXXXXXX, originar și domiciliat până la reținere în s. XXXXXXXXXXXXXXXX,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 21 aprilie 2016-până la 27 iunie 2016; (instanța de fond);

2. de la 13 iulie 2016 - până la 15 noiembrie 2016; (instanța de apel);

3. de la 17 ianuarie 2017 - până la 23 mai 2017; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 27 iunie 2016, Toderici Veaceslav a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Toderici Veaceslav urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că poate în termen de 1 an de zile să confecționeze un iconostas pentru biserica din s. Coșernița r-nul Criuleni, aflându-se la domiciliul cet. Straistă I. din s. Coșernița, r-nul Criuleni la 23 septembrie 2009 a primit sub pretextul procurării lemnului pentru confecționarea iconostasului de la Oglindă Mihail suma de 5000 Euro, care conform cursului BNM constituia 82 987,50 lei. Ulterior, asigurându-l că lucrarea va fi finisată în termenii indicați, a mai solicitat suma de 4500 Euro, care conform cursului BNM constituia 78 134,40 lei, sumă care la data de 16 februarie 2016 i-a fost transmisă de către Straistă Ion. Banii primiți Toderici

Veaceslav i-a însușit, iar lucrarea promisă nu a fost executată, prin ce i-a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 161 121,90 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința cu apel au contestat-o acuzatorul de stat și avocatul Spoială S. în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului conform învinuirii formulate prin rechizitoriu la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de administrare a afacerilor pe un termen de 5 ani, argumentând că deși instanța corect a încadrat acțiunile lui Toderici V. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, aceasta nu s-a pronunțat asupra pedepsei complimentare, care în speță este obligatorie;

-avocatul Spoială Sergiu în numele inculpatului, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare din motivul lipsei elementelor infracționale în acțiunile inculpatului.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că instanța de fond nu a dat apreciere corespunzătoare declarațiilor martorilor acuzării care sunt contradictorii. Totodată, nu s-a dat apreciere faptului că potrivit declarațiilor martorilor audiați rezultă că totuși inculpatul a executat 60% din comandă.

Instanța de fond neîntemeiat a pus la baza sentinței declarațiile părții vătămate care nu a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești, iar la urmărirea penală nu a avut loc confruntarea între acesta și inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a conchis că acțiunile lui Toderici V.confirmă săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Colegiul a conchis că pedeapsa stabilită de instanța de fond este legală și echitabilă în raport cu gravitatea faptei comise la stabilirea căreia s-a ținut cont de toate circumstanțele atenuante prezente în speță, nefiind stabilite careva încălcări.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași

instanță în alt complet de judecată, argumentând că în apelul declarat procurorul a solicitat aplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia Toderici V. a fost condamnat, iar instanța de apel contrar prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală nu s-a pronunțat asupra argumentului dat, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului. Prin urmare, consideră că în speță este prezent temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Drept temei pentru recursul ordinar procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, Colegiul reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică hotărârea instanței de apel numai în partea neaplicării pedepsei complementare – care în speță este obligatorie.

Sub acest aspect se atestă că sancțiunea art. 190 alin. (5) Cod penal, prevede aplicarea obligatorie față de persoana condamnată a pedepsei complementare -privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Conform art. 65 alin.(1) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod penal, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie indicată categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea constatată ca dovedită.

În corespundere cu art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute

vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Aceste prescripții legale nu au fost respectate de către instanța de fond.

Potrivit cererii de apel declarate de acuzatorul de stat (f.d.105, vol. II), criticându-se legalitatea și temeinicia sentinței, s-a invocat următorul motiv:

„Instanța corect a încadrat acțiunile lui Toderici V. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, însă nu s-a pronunțat asupra pedepsei complimentare, obligatorii.”

Lecturând decizia contestată Colegiul penal constată că, deși instanța de apel a indicat în textul hotărârii sale argumentul invocat de procuror, însă nu s-a pronunțat asupra acestuia, superficial argumentându-și decizia indicând *„instanța de fond corect a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului (...) ținând cont de toate circumstanțele reale și personale cât și de prevederile art. 78 Cod penal.”*

Potrivit art. 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În această consecutivitate se reține că instanța de apel a omis să se conformeze prevederilor de drept sus menționate.

Analizând minuțios materialele cauzei Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia, că instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat de acuzatorul de stat, nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, fapt ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, pronunțând o hotărâre pripită și neargumentată, motiv pentru care o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată parțial în latura penală – în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Colegiul conchide că temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, persistă în cauză.

În atare situație, recursul procurorului urmează a fi admis, casată decizia în partea stabilirii pedepsei, cu trimiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încălcările de lege menționate și să

pronunțe o nouă hotărâre legală și întemeiată, respectând strict prevederile art.414-417, 436 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul adjunct-interimar al Procuraturii de circumscripție Chișinău Sergiu Ciobanu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016 în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală în privința lui *Toderici Veaceslav* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 22 iunie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Nadejda Toma

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev